

Братислав Данковић- професор који је стварао системе и генерације

Братислав Данковић је рођен 08.02.1943. године у Куршумлијској Рачи. Био је то стицај чудних околности јер му је отац Милисав, иначе чувени лекар, био на служби тамо. Врло брзо након тога су се вратили у Пирот и до краја живота то је био његов град и пребивалиште и где год боравио у Србији и свету, враћао се. Основну школу и Гимназију завршио је у Пироту. Дипломирао је на Електротехничком факултету у Београду 1966. год.

По завршетку студија запослио се у И.Г.П. „Тигар“ где је најпре радио на монтажи и одржавању опреме, а затим на пословима пројектовања и развоја. Магистрирао је 1970. год. на Електротехничком факултету у Београду. Године 1971. изабран је за асистента на Електронском факултету у Нишу при Катедри за Аутоматику и рачунарску технику где је држао вежбе из више предмета.

Докторирао је 1977. год на Електротехничком факултету у Београду. Један од резултата дисертације била је и практична реализација система за хлађење протектора која је извршена у „Тигру“. Из тог разлога одобрена дисертација је преношена на националној телевизији као пример примене науке у индустрији. С обзиром да је још један изабрани кандидат из Загреба одустао од јавне одбране, Братислав је имао све време у емисији. Програм је водио чувени Захарије Трнчанчевић а анегдота је да је његова будућа супруга са родитељима, тј. будућим тастом и таштом, гледала као и многи емисију. Излазили су, улазили, обављали кућне послове а Братислав је још причао. Били су поносни да њихов суграђанин буде на телевизији кад то није могао свако. Реализовао је више сличних система и ван Пирота (највећи у Руми) и тиме унапредио производњу и вишеструко смањио губитке. Последњи пројекат тог типа је требао бити у Гњилану на Косову и Метохији али ратови и немири деведесетих су га спречили у томе.

Од 1977. до 1986. био је директор „Рачунарског центра Пирот“ који је био пословна заједница највећих пиротских предузећа: И.Г.П. „Тигар“, „Први мај“, „Прогрес“ и „Индустрија вуне и коже“. У Пироту је дотадашња ручна обрада података финансијског књиговодства, робног и материјалног књиговодства, личних доходака, основних средстава, кредита, као и свих других пословних података замењена аутоматском обрадом на рачунару.

Учествовао је на многим радним акцијама седамдесетих и осамдесетих, али и тзв. гумијадама (сусрети радника гумарске индустрије тадашње Југославије) где је успешно представљао Тигар такмичећи се у шаху пословично побеђујући у својим партијама. Такође успешно се такмичио за шах клуб Прогрес. У ери компјутеризације, остаје

упамћено да је поделио прво место на једном турниру са за то време изузетно моћним рачунаром ремизирајући с истим. Ремизирао је и са Карповим и још неким великанима шаховске игре који су посећивали нашу земљу.

Братислав Данковић је од 1982. до 1986. год. био делегат у Скупштини Србије и председавао Одбором за научно-техничке информације и статистику. Кратко је предавао и у пиротској Гимназији.

Познавао је током студија у Београду нашег чувеног кошаркаша Радивоја Кораћа који је такође студирао Електротехнички факултет, преко цимера у дому и Далиборку Стојшић, нашу чувену мисицу, певачицу и водитељку. Касније је летовао у Хрватској са већим друштвом међу којима је била и Тереза Ђелмиш, тих година Мис Југославије. Кроз политичко деловање с почетка деведестих имао је част да упозна и Борислава Пекића, Зорана Ђинђића и друге.

Био је један од оснивача Демократске странке у Пироту, а касније и Демократске странке Србије и велики борац против тадашњег режима. Било је то време када су умни и квалитетни људи били чланови тадашњих странака у искреној жељи за променама. Остаје анегдота када га је на телефон позвао Војислав Коштуница, тадашњи председник ДСС-а. Разговор тј. монолог Коштунице који је био незадовољан стањем у странци или резултатима неких избора, трајао је више од једног сата, за то време Братислав је давао слушалицу укућанима, кувао кафу, да би напослетку уз кафицу поново узео везу. Схватио је да су политичари другачији сој људи и да то није за њега. Иако је био кандидат и за народног посланика, врло брзо је напустио политику јер у њу и није ушао ради личног интереса. Ипак до краја живота је остао опозиција власти верујући у суштинске промене до којих никад није дошло.

Као један од водећих инжењера у Тигру и касније у Рачунском центру али и као признати научник путовао је пуно у средњим годинама. Енглеска, Америка

(Њујорк, Нијагарини водопади), Немачка, Мексико, Турска само су неке од земаља које је посећивао у склопу стручног усавршавања, пројеката или конференција. Искуства и знања која је стекао увек је хтео да пренесе и овде, у Србији и свом Пироту. Када год је било прилике уступао је место за стручна путовања и усавршавања млађим колегама, нарочито у каснијим годинама као професор на факултету.

Од 1986. до 2010. год. радио је на Електронском факултету у Нишу у звању доцента, ванредног и напослетку редовног професора од 1997. Такође је на Машинском факултету у Нишу држао предавања из неких предмета.

Проф. др Братислав Данковић је био шеф Катедре за аутоматику на Електронском факултету од 2004. до 2010. год. У два мандата био је члан Савета Универзитета у Нишу.

Стручни и научни резултати

У другом, трећем и четвртом разреду Гимназије освајао је редом четврто, треће и прво место на републичким такмичењима из математике. Док је радио у „Тигру“ аутоматизовао је више производних процеса и пројектовао електричне инсталације за Развојни центар, Школски центар и Погон техничке гуме.

Братислав Данковић је пројектовао и реализовао велики систем за хлађење протектора у Фабрици тракторских пнеуматика у Руми. То је систем који се састоји од 13 каскадно повезаних транспортера од којих је сваки дугачак 15 м. Гумена трака која се хлади је дужине 200 м, дебљине 8 цм, ширине 1,1 м, и креће се брзином до 1м/с. При томе је због каскадне структуре систем врло склон нестабилности.

Проф. др Братислав Данковић је објавио више од 160 научних радова у разним међународним и домаћим часописима као и зборницима с научних конференција. Такође је објавио три универзитетска уџбеника. Руководио је израдом преко 250 дипломских радова, 11 магистарских теза и 3 докторске тезе. Његова истраживачка интересовања укључују ортогоналне системе, теорију управљачких система, управљање и идентификацију процеса, стохастичке системе и теорију хаоса. Увек је тежио да споји науку и праксу и у томе успевао. Студентима је увек на једноставан начин, кроз практичне примере из дугогодишњег искуства објашњавао теорију. Као

врстан математичар и визионар, успео је да развије нове класе ортогоналних функција и нађе им практичну примену у аутоматици у светским оквирима важну.

Проф. др Братислав Данковић био је дуги низ година стални члан програмског одбора међународне конференције САУМ све до краја свог живота. Био је уредник научног часописа Фацта Университатис, Серис: Аутоматиц Цонтрол анд Роботицс од 2006. до 2010. године.

Братислав Данковић је преминуо 06.04.2021. год. у Нишу у 78-ој години живота после краће болести проузроковане корона вирусом и немаром доктора у општем хаосу епидемије. До краја свог живота је био скроман човек, који није волео да се истиче без разлога. Од државе и институција у којима је радио углавном је добијао мање него неки „подобни“ али то му није много сметало јер није био материјалиста. Увек му је било важно ко је какав човек, а не чиме се ко бави или шта је постигао у животу. Веровао је људима иако је често због тога доживљавао разочарења. Ипак, остао је позитиван и до краја веровао да ће се и наш свет променити на боље, како у земљи тако и у свету. Водио је миран пензионерски живот у свом трећем добу али остаје жал да је могао још доста тога да пружи и допринесе јер је био виталан и оштрог ума и у својим 70-тим, и имао идеја и планова за још један цели живот...

